

Frederiksberg skulle være afskaarne fra at kunne faa Huslejetillæg, naar Postfunktionærerne i de samme Klasser til Trods for, at deres Lønninger ere højere end Lønningerne for de tilsvarende Funktionærer ved Jernbanen, faa Huslejetillæg, der endogsaa ere ret store. De kunne ikke forstaa, at de ikke maa blive ligestillede med Postfunktionærerne i den Henseende, og de kunne ikke forstaa den Logik, der ligger i, at man, da man gav Postfunktionærerne en ny Lønningslov, tillige gav dem Huslejetillæg, uagtet de ikke havde haft det tidligere, medens man, da man gav Jernbanefunktionærerne en ny Lønningslov, berøvede dem det Huslejetillæg, som de tidligere havde haft.

Jeg ved nu ikke, om den Omstændighed, at det er mit Parti, der har taget sig af denne Sag, skulde være medbestemmende for den Stilling, som den højtærede Minister og Udvalgets Flertal tager til denne Sag, og om disse Folk skulle straffes, fordi Socialdemokratiet har taget sig af denne Sag. Jeg tror det ikke. Jeg tror at have saa meget Kendskab til den højtærede Minister, at han ikke vilde gaa ind paa den Tankegang, at man for Smed skulde rette Bager; men jeg forstaa saa ikke den højtærede Ministers Udtalelse om, at han mener, at der i hvert Fald foreløbig ingen Anledning er til at gøre noget ved den Sag. Den højtærede Minister sagde for det første, at det er for kort Tid siden, at Sagen var fremme. Men naar man har begaaet en bevislig Uretfærdighed, hvorfor skal man saa vente en lang Aarrække for at gøre denne Uretfærdighed god igen. Jeg synes, man maa erkende, og det har man gjort baade fra den tidligere Trafikministers Side og fra det ærede Medlems Side, der var Ordfører i denne Sag, at der her er gjort noget galt, og jeg forstaa da ikke, hvorfor man skal vente en Række af Aar, forinden man retter, hvad der er gjort galt. Jeg synes ikke, det er videre heldigt, at man tager Sagen paa den Maade.

Nu siger ganske vist den højtærede Minister: Ja, men saa have Jernbanefunktionærerne faaet Tantième, og den var ret betydelig for det foregaaende Aar og vil blive betydelig større for indeværende Aar. Ja, den var ret betydelig for de højere Lønningsklasser, det skal jeg villig indrømme; for de højere Lønningsklassers Vedkommende var der Anledning til at regne med den, men jeg tror dog, den højtærede Minister vil indrømme mig, at naar vi komme ned til den 13de eller

14de Lønningsklasse eller der omkring, saa havde denne Tantième ikke nogen overvældende stor Betydning, og særlig, da — som jeg nævnedes før — disse Funktionærers Time- og Natpenge ere beklippede i ganske betydelig Grad. Men den højtærede Minister maa jo ogsaa huske paa, at der er en hel Klasse tilbage af maanedslønnede Funktionærer, som slet ikke faa nogen Tantième, for dem har den altsaa slet ikke virket. Og dernæst skal jeg sige om Tantièmespørgsmaalet, at det er jo meget godt, at der blev nogen Tantième, man havde jo, som den højtærede Minister sagde, egentlig ikke ventet, at der skulde blive nogen Tantième, men selv om der bliver Tantième nu, er det ikke sikkert, at det vil vedvare, og at den skulde blive ved at være stigende, det er det jo urimeligt at tro paa. Der foreligger for Jernbanekommissionen en hel Række Forslag til Udvidelse af vort Jernbanevæsen, Forslag, som ikke i nogen synderlig høj Grad ville virke med til at give nogen Indtægt, men som i meget betydelig Grad ville komme til at give Udgift, og som ganske sikkert ville bringe Tantièmen betydeligt ned, hvis der overhovedet bliver noget af den.

Jeg tror derfor ikke, man skal regne med Tantièmen. Jeg har været imod den fra først af, og jeg er ikke hidtil kommen til at se anderledes paa den. Det nytter vel ikke stort at fastholde Ændringsforslaget, og jeg vil derfor blot anmode den højtærede Minister om at se med nogen Velvillie paa denne Sag; der er her virkelig gjort stor Uret mod en stor Klasse af Statens Funktionærer, og naar den højtærede Minister vil se med Velvillie paa Sagen, ville vi maaske til næste Aar kunne tales ved om den igen, og saa ville vi maaske kunne naa til et andet og for vedkommende mere tilfredsstillende Resultat end i Øjeblikket. I Haab om dette skal jeg paa mine to Medforslagsstilleres og egne Vegne tage Indstillingen under Nr. 19 tilbage.

Formanden: Indstillingen under Nr. 19 er tagen tilbage. Ønsker nogen at optage den? (Ophold). Den er da bortfalden.

Poul Christensen: Jeg er jo ikke i det heldige Tilfælde at kunne takke den højtærede Minister for hans Stilling til det af mig stillede Ændringsforslag. Jeg kender den højtærede Ministers sjældne Elskværdighed og forstod ham derfor neppe